

hvor der hentes Kraft den Dag i Dag til at taale og lide, som Sønderjyderne gør det.

Maa jeg vende Deres egne Ord længere henne i Brevet imod Dem selv: „Hvor kan De svæve i den „(n)“ skønne, men ak saa uholdbare Illusion,“ at De er ophøjet over Nationalfølelsen, da den kun har Rod, fordi den er plantet i dansk Jord, og derfor højner dansk Liv; hvad der ikke kan hente Næring af den Jord, den lever i, maa visne. Sønderjydens Liv viser, at dansk Aand og Liv har Bæreevne. Gud styrke Sønderjyden fremdeles.

Erbødigst
Maren Bonde.

I de sidste „Meddelelser fra Kvindernes Bygning“ findes et Stykke, hvortil jeg maa føje nogle Bemærkninger, skønt jeg har fundet mig foranlediget til at udtræde saavel af Bestyrelsen som af Repræsentantskabet for Kvindernes Bygning.

Paa Repræsentantskabsmødet den 12. Oktober f. A. drøftedes Tanken om snarest mulig at aabne en Restaurant for Kvinder, og i Forbindelse hermed toges det under Overvejelse at leje Lokaler i Fællesskab med andre Kvindeforeninger. Der nedsattes, med alle Stemmer mod én, et kombineret Udvalg med den Opgave i Løbet af Vinteren at samle Oplysninger og udarbejde Planer, som til Foraaret kunde forelægges Repræsentantskabet. (Se Kv. og S. 1898 Side 178.)

Der fremkom i Vinterens Løb et Forslag fra 2 af Udvalgets Medlemmer, men Udvalget nægtede at foranledige Repræsentantskabet sammenkaldt, skønt det hastede med Afgørelsen.

Naar det nu i sidste Hæfte af Kv. og S. siges, at „det viste sig, at de Lokaler, der i Vinterens Løb havde været til at faa, ikke havde vist sig formaalstjenlige,“ — saa skal jeg tillade mig at oplyse, at Udvalget end ikke havde gjort sig den Ulejlighed at bese Lokalerne.

Charlotte Norrie,
f. Harbou.

Rettelse. I Fru Aggersborgs Artikel i sidste Hæfte er S. 86 efter L. 2 f. o. følgende Sætning udfalden: „Eva er skabt i Guds Almagts og Kjærligheds Billede, men særlig i Guds Kjærligheds Billede.“ Læserne bedes bemærke det og undskylde det.
